

Μητρ. Πισιδίας: Αγνοείτε τις απαγορεύσεις της Μόσχας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Να κοινωνούν χωρίς ενοχές και να εκκλησιάζονται στις εκκλησίες που επιθυμούν καλεί τους πιστούς ο Μητροπολίτης Πισιδίας κ. Σωτήριος, αναφερόμενος στην απόφαση του Πατριαρχείου της Μόσχας να διακόψει τις κοινωνία με το Φανάρι και να απαγορεύσει τον εκκλησιασμό σε ναούς που υπάγονται στην δικαιοδοσία του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Η επιστολή του Μητροπολίτη Πισιδίας Σωτηρίου, προς το πλήρωμα της Μητροπόλεώς του, εξ αφορμής των πρόσφατων αποφάσεων του Πατριαρχείου Μόσχας

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω,

Ο Απόστολος Παύλος προτρέπει τους Επισκόπους: “Να προσέχετε τον εαυτόν σας και όλο το ποίμνιο, στο οποίο το Πνεύμα το Άγιο σας έθεσε Επισκόπους για να ποιμαίνετε την Εκκλησία του Κυρίου και Θεού, που την έκανε δική Του με το Αίμα Του” (Πράξ. 20,28). Και ο Κύριος είπε: “Ο καλός ποιμένας θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των προβάτων” (Ιωάν.10,11). Προσπαθώντας να ανταποκριθώ στα

καθήκοντά μου ως Επίσκοπός σας και πνευματικός πατέρας σας, έχω υποχρέωση, εκτός των άλλων, να επαγρυπνώ για την ενότητα του ποιμνίου, που μου εμπιστεύτηκε η Κεφαλή της Εκκλησίας μας, ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός διά της Μητρός Εκκλησίας, καθώς και για την εν ειρήνη πνευματική προαγωγή του.

Επειδή μερικοί από σας από άγνοια της εκκλησιαστικής τάξεως, έχουν θορυβηθεί και δερωτώνται αν οι πρόσφατες αποφάσεις του Πατριαρχείου Μόσχας ισχύουν και γι αυτούς, που διαβιούν στα όρια της Ατταλείας, και αποτελούν ποίμνιον της Ι. Μητροπόλεως Πισιδίας-Εξαρχίας Ατταλείας, υπαγομένης εκκλησιαστικώς στο Οικουμενικόν Πατριαρχείον Κωνσταντινουπόλεως, απευθύνω προς όλους το εγκύκλιον αυτό Γράμμα.

Όλοι οι Ορθόδοξοι πιστεύουμε “εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν, καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν”. Ἡ Μία Εκκλησία περιλαμβάνει μέλη από όλα τα ἔθνη, χωρίς διακρίσεις. Ο Απόστολος Παῦλος γράφει ὅτι μέσα στην Εκκλησία του Χριστοῦ δεν υπάρχουν φυλετικές διαφορές: “οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδέ Ἕλλην...πάντες γάρ ὑμεῖς εἰς ἓστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ” (Γαλ.3,28).

Αυτή η Μία Ἐκκλησία (και εννοούμε την Ορθόδοξη Εκκλησία η οποία τηρεῖ αναλλοίωτη την δογματική και ηθική διδασκαλία του Χριστοῦ και των Αποστόλων μέχρι σήμερα) ἔχει επεκταθεῖ σε ὅλες τις ηπείρους της γῆς, κατὰ την εντολήν του Κυρίου: “Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος..”. Από τους Αποστολικούς χρόνους οι βαπτισμένοι χριστιανοί σε κάθε τόπο συγκροτοῦσαν την τοπική τους Εκκλησία. Για τη διαποίμανση τῶν πιστῶν, την τέλεση τῶν ἱερῶν Μυστηρίων της Εκκλησίας (θεία Ευχαριστία κλπ.) και για την εξασφάλιση της ενότητας της τοπικῆς Εκκλησίας σε κάθε πόλη οι Απόστολοι χειροτονοῦσαν και τοποθετοῦσαν ἓναν Επίσκοπο. Ο Επίσκοπος αὐτός ἔπαιρνε το προσωνύμιο της πόλης εκείνης π.χ. Λίνος Επίσκοπος Ρώμης, Ιάκωβος, Επίσκοπος Ἱεροσολύμων, Ἰγνάτιος Επίσκοπος Ἀντιοχείας, Μάρκος Επίσκοπος Ἀλεξανδρείας κ.ο.κ. Επίσης η κάθε τοπική Εκκλησία ἔπαιρνε το ὄνομα της πόλεως, ὄχι του ἔθνους στο οποίο ανήκε. Γι αὐτό ο Απόστολος Παῦλος στέλνει τις Επιστολές του σε Εκκλησίες που εἶχε ιδρύσει και τις αποκαλεῖ με το ὄνομα της πόλης, π.χ. “Τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὔσῃ ἐν Κορίνθῳ” (Α΄ Κορ. 1,2) ἢ “Προς τα μέλη της Εκκλησίας της Θεσσαλονίκης” (Α΄ Θεσ. 1,1) κ.ο.κ.

Ἐκτοτε ο κάθε Επίσκοπος ἔχει την ἀπόλυτη ευθύνη για την διαποίμανση των πιστῶν της Επισκοπῆς του και κανένας ἄλλος. Ὅποιος και ἂν εἶναι αὐτός, δεν ἔχει δικαίωμα να επεμβαίνει στα εσωτερικά θέματα ἄλλης Επισκοπῆς, εν ἀγνοία του οικείου Επισκόπου· π.χ. δεν μπορεί κανείς Επίσκοπος, Μητροπολίτης, Πατριάρχης να μεταβεί σε ἄλλη Επισκοπή να τελέσει θεία Λειτουργία ἢ ὅτιδήποτε ἄλλο εν ἀγνοία του οικείου Επισκόπου. Ούτε Ομιλία μπορεί να κάνει προς τους πιστούς ἢ να τους δώσει πνευματικές ἢ ἄλλου εἶδους κατευθύνσεις, εν ἀγνοία του οικείου

Επισκόπου. Το ίδιο ισχύει και για τους Ιερείς, Διακόνους, Αναγνώστες, Ιεροψάλτες. Επομένως δεν είναι υποχρεωμένοι ούτε οι Κληρικοί ούτε οι λαϊκοί να δέχονται εντολές από άλλους Επισκόπους, Μητροπολίτες ή Πατριάρχες, παρά μόνον μέσω του Επισκόπου-Μητροπολίτη τους. Αυτή την τάξη τηρεί η Μία Αγία Ορθόδοξη Εκκλησία, βάσει των αποφάσεων των Οικουμενικών Συνόδων και έτσι διατηρείται ενωμένη.

Επομένως, αγαπητά μου πνευματικά παιδιά, σε ΣΑΣ που ανήκετε στο ποίμνιο της Ιεράς Μητροπόλεως Πισιδίας και στις Εξαρχίες της Ατταλείας και Σίδης κανείς έξωθεν Επίσκοπος, Μητροπολίτης ή Πατριάρχης δεν έχει δικαίωμα, παρακάμπτοντας τον Ποιμενάρχη Μητροπολίτη σας, να σας δώσει εντολές σε ποιούς ναούς να εκκλησιάζεστε και σε ποιούς να σας απαγορεύουν να κοινωνάτε και μάλιστα με απειλές. Ενώπιον του Χριστού και της Μιάς Αγίας Εκκλησίας Του αυτά δεν έχουν καμμία ισχύ, και αν δεν δώσετε καμμία σημασία στις απαγορεύσεις αυτές να μην αισθάνεσθε καμμία ενοχή. Ενοχή πρέπει να αισθάνονται εκείνοι, (όσο υψηλά και αν είναι τα εκκλησιαστικά αξιώματα που κατέχουν) που με τις αντικανονικές ενέργειές τους επιδιώκουν με απειλές να απομακρύνουν τους πιστούς από την Εκκλησία, να διακόψουν την κοινωνία με τους Ιερείς και τον Επίσκοπό τους, ώστε ούτε να εξομολογούνται ούτε να κοινωνούν. Αυτές οι ενέργειές τους μόνον τον Αντίχριστο, που πολεμά τον Χριστό και την Εκκλησία Του, κάνουν να χαίρεται. Όλοι οι λογικοί άνθρωποι θλίβονται βαθύτατα με τέτοιες σατανικές ενέργειες.

Αν, δε, θελήσουν να στηρίξουν την ενέργειά τους αυτή με το δικαιολογητικόν ότι απευθύνονται όχι σε όλους τους Ορθοδόξους της Ατταλείας ή άλλων περιοχών, αλλά μόνον στους ανθρώπους της φυλής τους, του δικού τους έθνους, τότε αποδεικνύονται παραβάτες Αποφάσεων Μεγάλων Ιερών Συνόδων που έχουν καταδικάσει τον εθνοφυλετισμό ως αίρεση. Κάθε Επίσκοπος μόνον εντός της Επισκοπής του έχει αρμοδιότητες. Κανείς Επίσκοπος δεν έχει δικαίωμα να επεκτείνει την εξουσία του πέραν των τοπικών ορίων της Επισκοπής του, και να απαιτεί χριστιανοί, που ανήκουν εκκλησιαστικώς σε άλλες μακρινές Επισκοπές, Μητροπόλεις, Πατριαρχεία να υπακούουν σε ότι τους διατάζουν μόνον και μόνον διότι ανήκουν στην ίδια φυλή.

Ειδικότερα με το θέμα του Εθνοφυλετισμού ασχολήθηκε η Μεγάλη Σύνοδος των Ορθοδόξων του έτους 1872, η οποία -με βάση το Κανονικό δίκαιο και την Παράδοση της Εκκλησίας- κατεδίκασε τον εθνοφυλετισμό, επειδή υποσκάπτει, ως αίρεση, τα εκκλησιολογικά θεμέλια της χριστιανικής πίστης [1] Το «φυλετικό» κριτήριο όπως αποφάσισε ρητά η Μεγάλη αυτή Σύνοδος (1872) αντιβαίνει στο πολίτευμα της Εκκλησίας, επειδή δογματικά και διοικητικά προσβάλλει την ενότητα της τοπικής Εκκλησίας. Δεδομένου ότι η τοπική Εκκλησία προσδιορίζεται με εδαφικά-γεωγραφικά κριτήρια, το «φυλετικό» κριτήριο είναι στοιχείο διχασμού,

αντίθετου, επίσης, στο εκκλησιαστικό γεγονός και στη μετοχή του μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας υπό του ενός Επισκόπου της κάθε Επαρχίας [2]. (Βλ. Πρακτικά Μεγάλης Συνόδου [1] Mansi Τόμ.45 στήλες 423 & [2] 430).

Αυτές οι Αποφάσεις έγιναν αποδεκτές από την ανά τον κόσμο Ορθοδοξία και πρέπει να τις γνωρίζουν και να τις τηρούν όλοι όσοι αναλαμβάνουν να διακονήσουν την Εκκλησία και να μη πέφτουν στη αίρεση του εθνοφυλετισμού και καταστρέφουν την ενότητα της Αγίας του Χριστού Εκκλησίας.

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές εν Κυρίω, εμείς σας αγαπούμε όλους και όλες και δεχόμαστε στην Μητρόπολή μας και στους ναούς μας, που -όπως γνωρίζετε- αποκτήσαμε με πολλές θυσίες, όλους τους Ορθοδόξους πιστούς, ανεξάρτητα σε ποιά φυλή ανήκουν. Συνεχίζουμε με τους Ιερείς μας, όπως μέχρι τώρα, τις θείες Λειτουργίες και όλες τις δραστηριότητες της Εκκλησίας μας στους Ιερούς Ναούς μας. Να μην αισθάνεται κανείς ενοχή επειδή συνεχίζει, όπως μέχρι τώρα, να εκκλησιάζεται στην Αττάλεια και στην Αλάνια. Αντιθέτως, έτσι θα χαίρεται ο Χριστός, η Παναγία μας, ο Απόστολος Παύλος, ο Άγιος Αλύπιος και όλοι οι Άγιοι των τόπων αυτών, που θα σας υποδέχονται στους ναούς τους. Οι μόνοι που θα λυπούνται θα είναι οι δαίμονες και όσοι συντελούν προς τούτο εν γνώσει ή εν αγνοία.

Όσοι αμφιταλαντεύονται ας προσευχηθούν και ας αποφασίσουν: Επιθυμούν να αρέσουν στον Χριστό ή σε ανθρώπους; Ο Απόστολος Παύλος πάντως είπε: “Εάν ζητούσα να αρέσω στους ανθρώπους, δεν θα ήμουν υπηρέτης του Θεού” (Γαλ.1,11). Κατακλείω το γράμμα μου αυτό με την προτροπή του Αποστόλου Παύλου: “Αδελφοί μου, να χαίρεστε, να προοδεύετε, να συμπαραστέκεστε ο ένας στον άλλον, να μην έχετε διαφωνίες, να έχετε ειρήνη και ο Θεός που χαρίζει ειρήνη θα είναι μαζί σας” (Β’ Κορ. 13, 11).